

4. Författningsförslag

Förordning om medelstora förbränningsanläggningar

utfärdad den [datum]

Regeringen föreskriver⁵ följande.

- 1 §** Denna förordning innehåller bestämmelser om försiktighetsmått för medelstora förbränningsanläggningar. Bestämmelserna omfattar,
- ordförklaringar (2-11 §§)
 - förordningens tillämpning (1, 3, 12-13 och 15-16 §§)
 - sammanlagda nya förbränningsanläggningar (14 §)
 - underrättelse om medelstora förbränningsanläggningar (17-18 §§)
 - registreringsplikt (19-20 §§)
 - webpublicering av uppgifter ur registret (21 §)
 - begränsningsvärden för utsläpp till luft (22-26 §§ och bilaga 1)
 - beräkning av bränslevägt begränsningsvärde för flerbränsleanläggningar (27-28 §§)
 - beräkning av utsläpp från sammanlagda förbränningsanläggningar (29 §)
 - undantag och begränsningsvärden för förbränningsanläggningar med begränsad drifttid (30-31 §§)
 - referensförhållanden och syrgashalt vid beräkning av utsläpp (32 §)
 - dispens från begränsningsvärden på grund av avbrott i bränsleförsörjningen (33-34 §§)
 - verksamhetsutövarens mätning av utsläpp (35-40 §§)
 - dispens från krav på mätning av svaveldioxid (41 §)
 - kontroll av automatiska system för kontinuerlig mätning (42 §)
 - utsläppsövervakning på en flerbränsleanläggning (43 §)
 - metoder och förhållanden vid utsläppsövervakning (44 §)
 - kontroll av att begränsningsvärdena följs (45-48 §§)
 - underrättelse om bristande efterlevnad (49 §)
 - krav på verksamhetsutövarens dokumentation (50-52 §§)
 - allmänhetens tillgång till dokumentation (53 §)
 - information och rapportering till Europeiska kommissionen (54-56 §§)
- Förordningen är meddelad med stöd av 9 kap. 5 § miljöbalken i fråga om 16-18, 20, 22-32, 35-40, 42-49 §§ och med stöd av 26 kap. 19 § miljöbalken i fråga om 50-52 §§ samt i övrigt med stöd av 8 kap. 7 § regeringsformen.

Ordförklaringar

- 2 §** I denna förordning avses med *förbränningsanläggning* en teknisk utrustning i vilken ett eller flera bränslen oxideras för att den frigjorda energin ska kunna utnyttjas.

⁵ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2015/2193/EU av den 25 november 2015 om begränsning av utsläpp till luften av vissa föroreningar från medelstora förbränningsanläggningar (EUT L 313, 28.11.2015, s. 1, Celex 32015L2193).

3 § I denna förordning avses med *medelstor förbränningsanläggning* en förbränningsanläggning där den sammanlagda installerade tillförda effekten är från 1 megawatt upp till 50 megawatt. Bestämmelser som innebär att flera nya medelstora förbränningsanläggningar tillsammans kan anses vara en medelstor förbränningsanläggning finns i 14 §.

4 § I denna förordning avses med *anläggningseffekten* den medelstora förbränningsanläggningens sammanlagda installerade tillförda effekt.

5 § I denna förordning avses med
2018-anläggning: en medelstor förbränningsanläggning som togs i drift senast den 19 december 2018, och
ny förbränningsanläggning: en medelstor förbränningsanläggning som inte är en 2018-anläggning.

6 § I denna förordning avses med
tvåbränslemotor: en förbränningsmotor som använder kompressionständning och arbetar enligt dieselcykeln vid förbränning av flytande bränslen och enligt ottocykeln vid förbränning av gasformiga bränslen,
bränsle: ett fast, flytande eller gasformigt brännbart material,
naturgas: naturligt förekommande metan med högst 20 volymprocent ädelgaser och andra beståndsdelar,
raffinaderibränsle: ett fast, flytande eller gasformigt brännbart material från destillations- och omvandlingssteg vid raffineringen av råolja, inbegripet raffinaderibränsnig, syntesgas och raffinaderioljor samt petroleumkoks,
drifttimmar: den tid uttryckt i timmar under vilken en förbränningsanläggning är i drift och orsakar utsläpp till luften, med undantag för start- och stopperioder,
normal torr gas: torr rökgas normaliserad till temperaturen 273,15 kelvin och trycket 101,3 kilopascal, och
ASTM D86-metoden: den metod som fastställts av American Society for Testing and Materials i 1976 års upplaga av standarddefinitioner och specifikationer för petroleumprodukter och smörjmedel.

7 § I denna förordning avses med *dieselbrännolja* varje petroleumbaserat flytande bränsle som

1. omfattas av något av numren 2710 19 25, 2710 19 29, 2710 19 47, 2710 19 48, 2710 20 17 eller 2710 20 19 i Kombinerade nomenklaturen (KN-nummer) enligt rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan, eller
2. till mindre än 65 volymprocent (inklusive förluster) destillerar vid 250 grader Celsius och till minst 85 volymprocent (inklusive förluster) destillerar vid 350 grader Celsius, allt enligt ASTM D86-metoden.

8 § I denna förordning avses med *flytande biobränsle* vätskeformigt bränsle som framställs av biomassa.

9 § I denna förordning avses med *biomassa*

1. vegetabiliskt material som kommer från jord- eller skogsbruk och som kan användas som bränsle för utvinning av materialets energiinnehåll,
2. vegetabiliskt jord- eller skogsbruksavfall,
3. vegetabiliskt avfall från livsmedelsindustrin, om den energi som alstras vid förbränningen tas till vara,
4. vegetabiliskt fiberhaltigt avfall som har uppkommit vid produktion av nyfiberpappersmassa eller vid pappersproduktion från massa, om avfallet samförbränns på produktionsplatsen och den energi som alstras vid förbränningen

tas till vara,

5. korkavfall, och

6. träavfall, dock inte träavfall som kan innehålla organiska halogenföreningar eller tungmetaller till följd av behandling med träskyddsmedel eller till följd av ytbehandling.

10 § I denna förordning avses med *avfall* detsamma som i 15 kap. 1 § miljöbalken.

11 § I denna förordning avses med *tillsynsmyndigheten* den myndighet som enligt miljötillsynsförordningen (2011:13) utövar den operativa tillsynen över en förbränningsanläggning.

Undantag från förordningens tillämpning

12 § Denna förordning ska inte tillämpas på

1. en förbränningsanläggning eller en kombination av nya medelstora förbränningsanläggningar som omfattas av förordningen (2013:252) om stora förbränningsanläggningar,

2. en förbränningsanläggning som omfattas av förordningen (2013:253) om förbränning av avfall,

3. en förbränningsanläggning som omfattas av förordningen (1998:1709) om avgaskrav för vissa förbränningsmotordrivna mobila maskiner,

4. en förbränningsanläggning där de gasformiga förbränningsprodukterna används för direkt uppvärmning, torkning eller annan behandling av föremål eller material,

5. en förbränningsanläggning för rening av gaser från industriprocesser genom förbränning vars huvudsyfte är rening av gaser och inte att förse en verksamhet med energi,

6. en anordning för regenerering av katalysatorer för katalytisk krackning,

7. en anordning för omvandling av vätesulfid till svavel,

8. en reaktor som används inom den kemiska industrin,

9. ett koksugnsblock,

10. en cowperapparat,

11. en teknisk anordning som används för att driva fordon, fartyg eller flygplan,

12. en gasturbin, dieselmotor eller ottomotor som används på en offshoreplattform,

13. förbränningsanläggningar där de gasformiga förbränningsprodukterna används för direkt gaseldad uppvärmning av utrymmen inomhus för att förbättra arbetsmiljön,

14. krematorier,

15. förbränningsanläggningar som förbränner raffinaderibränslen enbart eller med andra bränslen för energiproduktion i mineralolja- och gasraffinaderier, eller

16. återvinningspannor i massaindustrin.

13 § Denna förordning ska inte tillämpas på forskning, utveckling och provning med anknytning till medelstora förbränningsanläggningar.

Sammanlagda utsläpp från flera förbränningsanläggningar

14 § Vid tillämpningen av denna förordning ska två eller flera nya medelstora förbränningsanläggningar anses vara en medelstor förbränningsanläggning (sammanlagd förbränningsanläggning), om

1. rökgaser från förbränningsanläggningarna släpps ut genom en gemensam skorsten, eller

2. förbränningsanläggningarna är installerade så att det med hänsyn till de tekniska och ekonomiska förutsättningarna skulle vara möjligt att släppa ut rökgaser från förbränningsanläggningarna genom en gemensam skorsten.

Förbränningsanläggningarnas sammanlagda kapacitet ska läggas till grund för beräkningen av anläggningseffekten.

15 § Denna förordning är även tillämplig på en sammanlagd förbränningsanläggning vars anläggningseffekt är 50 megawatt eller mer om inte kombinationen utgör en förbränningsanläggning som omfattas av förordning (2013:252) om stora förbränningsanläggningar.

Villkor i tillstånd och förelägganden

16 § Denna förordning gäller utöver de villkor som gäller för verksamheten enligt en dom eller ett beslut om tillstånd eller ett föreläggande enligt miljöbalken eller motsvarande äldre bestämmelser.

Underrättelse, registrering och webpublicering av uppgifter om medelstora förbränningsanläggningar

17 § Verksamhetsutövaren ska underrätta tillsynsmyndigheten om varje medelstor förbränningsanläggning som verksamhetsutövaren driver eller har för avsikt att driva. Underrättelsen ska innehålla

1. installerad tillförd effekt i megawatt för den medelstora förbränningsanläggningen,

2. typ av medelstor förbränningsanläggning, med användning av beteckningarna dieselmotor, gasturbin, tvåbränslemotor, annan motor eller annan medelstor förbränningsanläggning,

3. typ av bränslen och andel bränslen som används, med användning av beteckningarna fast biomassa, övriga fasta bränslen, dieselbrännolja, flytande biobränslen, andra flytande bränslen än dieselbrännolja eller flytande biobränslen, naturgas och andra gasformiga bränslen än naturgas,

4. datum då den medelstora förbränningsanläggningen togs i drift alternativt uppgift som styrker att den är en 2018-anläggning,

5. sektorn för den medelstora förbränningsanläggningen eller för industrienheten som den används inom, med användning av tillämplig NACE-kod enligt Europaparlamentets och rådets förordning (1893/2006/EG) av den 20 december 2006 om fastställande av den statistiska näringsgrensindelningen Nace rev. 2 och om ändring av rådets förordning (3037/90/EEG) och vissa EG-förordningar om särskilda statistikområden samt med användning av tillämplig standard för svensk näringsgrensindelning (SNI-kod),

6. årligen förväntade antalet drifttimmar för den medelstora förbränningsanläggningen samt genomsnittliga last vid drift,

7. när undantag för förbränningsanläggningar med begränsad drifttid tillämpas, en försäkran om att den medelstora förbränningsanläggningen inte kommer att vara i drift mer än det antal drifttimmar som anges i undantaget,

8. typ av reningsutrustning som används,

9. förbränningsanläggningens verkningsgrad och

10. verksamhetsutövarens namn, säte, organisationsnummer, kontaktuppgifter och för stationära anläggningar dessutom adress, fastighetsbeteckning samt X- och Y- koordinater enligt koordinatreferenssystemet SWEREF 99 TM (EPSG:3006).

Underrättelsen ska göras genom att verksamhetsutövaren lämnar ovanstående uppgifter i en av tillsynsmyndigheten anvisad nationell e-tjänst.

18 § Verksamhetsutövaren ska utan onödigt dröjsmål underrätta tillsynsmyndigheten om en planerad ändring av en medelstor förbränningsanläggning om ändringen kan påverka begränsningsvärdena för anläggningens utsläpp. Om den planerade ändringen påverkar de uppgifter som verksamhetsutövaren lämnat enligt 17 § ska det anges i underrättelsen och uppgifterna i e-tjänsten uppdateras.

En sådan underrättelse ersätter inte eventuella krav på anmälan av ändring eller ansökan om tillstånd till ändring av verksamheten som följer av miljöprövningsförfordningen (2013:251).

19 § Tillsynsmyndigheten ska inom en månad från mottagande av en fullständig underrättelse enligt 17 § eller 18 § besluta om registrering av den medelstora förbränningsanläggningen och meddela verksamhetsutövaren om registreringen.

Om tillsynsmyndigheten finner att lämnade uppgifter inte uppfyller kraven i 17 §, ska tillsynsmyndigheten förelägga verksamhetsutövaren att avhjälpa bristen.

20 § En förbränningsanläggning som omfattas av denna förordning får inte vara i drift utan att vara registrerad.

21 § Tillsynsmyndigheten ska offentliggöra uppgifter ur registret via en publik webbplats som tillhör myndigheten.

Begränsningsvärden för utsläpp till luft

22 § Utsläpp till luft av svaveldioxid, kväveoxider och stoft från en 2018-anläggning som inte är en motor eller en gasturbin och som har en tillförd installerad effekt som är högst 5 megawatt får inte överstiga de begränsningsvärden som anges i bilaga 1, del 1, tabell 1.

23 § Utsläpp till luft av svaveldioxid, kväveoxider och stoft från en 2018-anläggning som inte är en motor eller en gasturbin och har en tillförd installerad effekt som är över 5 megawatt får inte överstiga de begränsningsvärden som anges i bilaga 1, del 1, tabell 2.

24 § Utsläpp till luft av svaveldioxid, kväveoxider och stoft från en 2018-anläggning som är en motor eller en gasturbin får inte överstiga de begränsningsvärden som anges i bilaga 1, del 1, tabell 3.

25 § Utsläpp till luft av svaveldioxid, kväveoxider och stoft från en ny förbränningsanläggning som inte är en motor eller en gasturbin får inte överstiga de begränsningsvärden som anges i bilaga 1, del 2, tabell 1.

26 § Utsläpp till luft av svaveldioxid, kväveoxider och stoft från en ny förbränningsanläggning som är en motor eller gasturbin får inte överstiga de begränsningsvärden som anges i bilaga 1, del 2, tabell 2.

Begränsningsvärden för flerbränsleanläggningar

27 § Om det i en medelstor förbränningsanläggning används mer än ett bränsle och detta medför att det för någon av föroreningarna svaveldioxid, kväveoxider och stoft gäller flera olika begränsningsvärden ska i stället ett bränslevägt begränsningsvärde gälla för föroreningen.

Ett bränslevägt begränsningsvärde ska bestämmas genom att

1. för varje bränsle som används i förbränningsanläggningen identifiera vilket begränsningsvärde som enligt 22-26 §§ gäller för anläggningseffekten (bränslets ingångsvärde),

2. för varje bränsle som används i förbränningsanläggningen multiplicera

bränslets ingångsvärde med ett tal som anger den genom bränslet tillförda effekten (effektvärde) och på så sätt få fram bränslets andelsvärde,

3. för varje bränsle som används i förbränningsanläggningen dividera bränslets andelsvärde med summan av alla använda bränslens effektvärden och på så sätt få fram bränslets avvägningsvärde, och

4. addera alla använda bränslens avvägningsvärden och på så sätt få fram det bränslevägda begränsningsvärde (det antal milligram per kubikmeter normal torr gas) som gäller för utsläpp av föroreningen från flerbränsleanläggningen.

Innan beräkning görs enligt andra stycket ska begränsningsvärdena omräknas till samma syrgashalt.

28 § Om bränslen som har ett begränsningsvärde enligt 22-26 §§ förbränns i en förbränningsanläggning tillsammans med sådana bränslen som inte har begränsningsvärden ska, vid beräkning av ett bränslevägt begränsningsvärde, för de bränslena användas ett begränsningsvärde som är 1,4 gånger de verkliga utsläppen.

Begränsningsvärden för sammanlagda förbränningsanläggningar

29 § Begränsningsvärdena för utsläpp till luft enligt denna förordning gäller för utsläpp från varje skorsten som enligt 14 § första stycket 1 är gemensam för en eller flera nya förbränningsanläggningar samt för de sammanlagda utsläpp från flera skorstenar som det enligt 14 § första stycket 2 vore möjligt att släppa ut genom en gemensam skorsten.

De begränsningsvärden som med hänsyn till anläggningseffekten gäller enligt 22-26 §§ ska i fråga om en sammanlagd förbränningsanläggning tillämpas på hela förbränningsanläggningen.

Undantag från begränsningsvärden för anläggningar med begränsad drifttid

30 § En 2018-anläggning som är i drift under högst 500 drifttimmar som ett rullande femårigt medelvärde omfattas inte av begränsningsvärdena i 22-24 §§.

När sådana anläggningar förbränner fasta bränslen ska istället ett begränsningsvärde för stoft på 200 milligram per kubikmeter normal torr gas gälla.

31 § En ny förbränningsanläggning som är i drift under högst 500 drifttimmar som ett rullande treårigt medelvärde omfattas inte av begränsningsvärdena i 25-26 §§.

När sådana anläggningar förbränner fasta bränslen ska istället ett begränsningsvärde för stoft på 100 milligram per kubikmeter normal torr gas gälla.

Beräkning av utsläpp

32 § Vid tillämpningen av begränsningsvärden för utsläpp till luft enligt denna förordning ska beräkningen av utsläpp ske så att värdena motsvarar de värden som gäller för normal torr gas vid

1. syrehalten 6 procent, om bränslet är ett fast bränsle,
2. syrehalten 3 procent, om bränslet är flytande eller gasformigt och inte används i en gasturbin eller motor, och
3. syrehalten 15 procent, om bränslet är flytande eller gasformigt och används i en gasturbin eller motor.

Dispens från begränsningsvärden på grund av avbrott i bränsleförsörjningen

33 § Tillsynsmyndigheten får ge dispens från en skyldighet att följa ett begränsningsvärde för svaveldioxid enligt denna förordning, om

1. det bränsle som normalt används i förbränningsanläggningen har en låg svavelhalt,
2. begränsningsvärdet inte kan följas på grund av ett avbrott i försörjningen av lågsavligt bränsle, och
3. avbrottet beror på en allvarlig brist i bränslet.

Dispensen får gälla i högst sex månader.

Om dispens ges ska tillsynsmyndigheten utan dröjsmål underrätta Naturvårdsverket om beslutet.

34 § Tillsynsmyndigheten får ge dispens från en skyldighet att följa ett begränsningsvärde för utsläpp till luft enligt denna förordning, om

1. det enda bränsle som normalt används i förbränningsanläggningen är en gas, och
2. ett plötsligt avbrott i gasförsörjningen gör att det i förbränningsanläggningen behöver användas en annan typ av bränsle som skulle innebära att förbränningsanläggningen vid en normal användning av det bränslet skulle behöva vara utrustad med rökgasrening.

Dispensen får gälla i högst tio dagar. Dispens får dock ges för längre period om det är motiverat.

Om dispens ges ska tillsynsmyndigheten utan dröjsmål underrätta Naturvårdsverket om beslutet.

Verksamhetsutövarens utsläppsövervakning - mätkrav

35 § Halter av förorenande ämnen i rökgasen ska mätas minst en gång varje år för medelstora förbränningsanläggningar med en installerad tillförd effekt som är större än 20 megawatt.

36 § Halter av förorenande ämnen i rökgasen ska mätas minst en gång var tredje år för medelstora förbränningsanläggningar med en installerad tillförd effekt som är högst 20 megawatt.

37 § En mätning på en medelstor förbränningsanläggning med en installerad tillförd effekt som är större än 20 megawatt och som omfattas av 30 § eller 31 §, får istället för vad som anges i 35 §, göras vid den senare tidpunkt som inträffar när anläggningen har varit i drift under högst 500 drifttimmar sedan den föregående mätningen, dock aldrig senare än fem år efter den föregående mätningen.

38 § En mätning på en medelstor förbränningsanläggning med en installerad tillförd effekt som är högst 20 megawatt och som omfattas av 30 § eller 31 §, får istället för vad som anges i 36 §, göras vid den senare tidpunkt som inträffar när anläggningen har varit i drift under högst 1 500 drifttimmar sedan den föregående mätningen, dock aldrig senare än fem år efter den föregående mätningen.

39 § Mätning ska endast göras för de förorenande ämnen för vilka det finns begränsningsvärden i denna förordning som gäller för anläggningen.

Halten av kolmonoxid i rökgasen ska dock alltid mätas minst en gång per år för medelstora förbränningsanläggningar med en installerad tillförd effekt som är större än 20 megawatt och minst en gång var tredje år för medelstora

förbränningsanläggningar med en installerad tillförd effekt som är högst 20 megawatt.

40 § De första mätningarna enligt 35-39 §§ ska utföras inom fyra månader från det datum som är det senaste av datumet för registrering av anläggningen eller datumet för drifttagande.

Dispens från mätkrav för svaveldioxid

41 § Tillsynsmyndigheten får i fråga om svaveldioxid ge dispens från mätkraven i 35-36 §§. En dispens ska förenas med villkor om att utsläppen ska kontrolleras på annat sätt.

Kvalitetssäkring av utsläppsövervakningen

42 § Automatiska mätsystem som används vid kontinuerlig mätning ska kontrolleras genom parallella mätningar med referensmätmetoder minst en gång per år, om

1. kravet på kontinuerlig mätning har sin grund i ett beslut av tillståndsmyndigheten eller tillsynsmyndigheten, och
2. verksamhetsutövaren använder kontinuerlig mätning för att kontrollera efterlevnaden av denna förordning.

Verksamhetsutövaren ska informera tillsynsmyndigheten om resultaten av kontrollen.

43 § På en medelstor förbränningsanläggning där mer än en bränsletyp används ska övervakning av utsläpp till luft av en förorening ske under förbränning av ett bränsle eller en blandning av bränslen som verksamhetsutövaren bedömer sannolikt kommer att leda till de största utsläppen till luft av den föroreningen.

44 § Provtagning och analys av förorenande ämnen, mätningar av driftsparametrar, metoder för att fastställa utsläpp av svaveldioxid enligt 41 § och metoder för att kontrollera automatiska mätsystem enligt 42 §, ska grundas på metoder som möjliggör tillförlitliga, representativa och jämförbara resultat. Metoder som är förenliga med harmoniserade EN-standarder ska anses uppfylla detta krav.

Under varje mätning ska anläggningen vara i drift under stabila förhållanden och med en representativ jämn last.

Kontroll av att begränsningsvärdena följs

45 § Vid periodiska mätningar av utsläppen ska det anses att ett begränsningsvärde följs, om resultaten från varje serie mätningar eller från de andra förfaranden som används för att kontrollera utsläppen visar att begränsningsvärdena inte har överskridits.

46 § Vid kontinuerliga mätningar av utsläpp till luft ska det anses att ett begränsningsvärde följs, om kontinuerliga mätningar av utsläppen under förbränningsanläggningens faktiska drifttid under ett kalenderår visar att

1. inget validerat månadsmedelvärde överskrider begränsningsvärdet,
2. inget validerat dygnsmedelvärde överskrider 110 procent av begränsningsvärdet,
3. minst 95 procent av de validerade timmedelvärdena understiger 200 procent av begränsningsvärdet, och
4. inget dygnsmedelvärde överstiger 150 procent av begränsningsvärdet, om bränslet är kol i förbränningsanläggningens alla pannor och ingen av pannorna har

en installerad tillförd effekt som överstiger 50 megawatt.

Angående krav på automatiska mätsystem och tillvägagångssätt vid validering gäller bestämmelserna i 29-32 §§ i förordningen (2013:252) om stora förbränningsanläggningar.

47 § Utsläpp under start- och stopperioder samt perioder då dispens enligt 33-34 §§ beviljats ska inte räknas med vid kontroll av att begränsningsvärdena följs.

48 § Verksamhetsutövaren ska se till att start- och stopperioderna hålls så korta som möjligt.

Verksamhetsutövarens skyldighet att informera tillsynsmyndigheten

49 § Verksamhetsutövaren ska omedelbart underrätta tillsynsmyndigheten om ett begränsningsvärde inte följs. Verksamhetsutövaren ska samtidigt redogöra för vilka åtgärder som har vidtagits eller kommer att vidtas för att begränsningsvärdet ska kunna följas.

Krav på verksamhetsutövarens dokumentation

50 § Verksamhetsutövaren ska systematiskt dokumentera och behandla mätresultat som tas fram för utsläppsövervakningen på ett sätt som gör det möjligt för tillsynsmyndigheten att kontrollera att begränsningsvärdena följs.

51 § Verksamhetsutövaren för en medelstor förbränningsanläggning där reningsutrustning används för att uppfylla begränsningsvärdena för utsläpp ska systematiskt dokumentera att utrustningen fortlöpande fungerar effektivt eller bevara uppgifter av vilka detta framgår.

52 § Verksamhetsutövaren ska dessutom bevara följande uppgifter och information,

1. aktuella tillstånd eller bevis på registrering enligt 19 §,
2. de övervakningsresultat och de uppgifter som avses i 50 § och i förekommande fall 51 §,
3. uppgifter om anläggningens drifttimmar när undantagen i 30 § eller 31 § tillämpas,
4. dokumentation om den typ av och mängd bränsle som används i anläggningen och eventuella driftstörningar eller haverier i utrustning för sekundär rening, och
5. dokumentation om tillfällena som avses i 49 § samt information om vilka åtgärder som vidtagits vid dessa tillfällen.

Uppgifterna och informationen ska bevaras i minst sex år.

53 § Tillsynsmyndigheten ska förelägga verksamhetsutövaren att utan onödigt dröjsmål inkomma med de uppgifter och den information som förtecknas i 52 § om det behövs för tillsynen. Detsamma gäller om någon ur allmänheten begär att få tillgång till sådana uppgifter eller information ska lämnas ut.

Information och rapportering till Europeiska kommissionen

54 § När Naturvårdsverket fått information från tillsynsmyndigheten enligt 33 § tredje stycket eller 34 § tredje stycket ska verket informera Europeiska kommissionen inom en månad från tillsynsmyndighetens beslut.

55 § Naturvårdsverket ska ansvara för sådant utbyte av information och sådan rapportering som avses i artikel 11 i direktiv 2015/2193/EU.

56 § En tillsynsmyndighet ska lämna de uppgifter som behövs för att Naturvårdsverket ska kunna fullgöra sitt ansvar enligt 55 §.

1. Denna förordning träder i kraft den 19 december 2017.
2. Bestämmelsen i 20 § ska tillämpas från och med den 1 januari 2024 för en 2018-anläggning med en installerad tillförd effekt över 5 megawatt och från och med den 1 januari 2029 för en 2018-anläggning med en installerad tillförd effekt som är högst 5 megawatt.
3. Bestämmelsen i 22 § ska tillämpas från och med den 1 januari 2030.
4. Bestämmelsen i 23 § ska tillämpas från och med den 1 januari 2025.
5. Bestämmelsen i 24 § ska tillämpas från och med den 1 januari 2025 för en 2018-anläggning som är en motor eller en gasturbin med en installerad tillförd effekt över 5 megawatt och från och med den 1 januari 2030 för en 2018-anläggning som är en motor eller en gasturbin med en installerad tillförd effekt som är högst 5 megawatt.
6. Bestämmelserna i 25-26 §§ ska tillämpas från och med den 20 december 2018.

På regeringens vägnar

NN

NN
(Miljö- och energidepartementet)